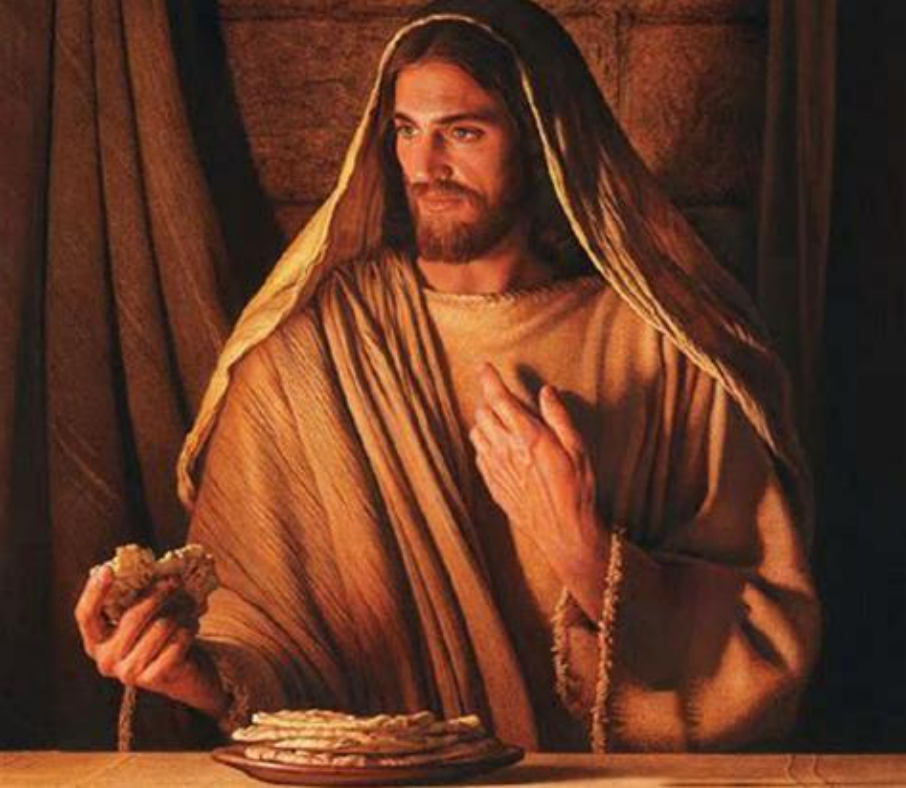

อาหาร และน้ำ แห่งชีวิต

Lesson 7 for August 16, 2025

“พระยาห์เวห์ตรัสกับโมเสสว่า “พวกเจ้าจะ
ขัดขึ้นบัญญัติและกฎหมายของเรานานสัก
เท่าไร? ดูสิ พระยาห์เวห์ประทานวันสะบา
โตให้พวกเจ้า เพราะฉะนั้นในวันที่หกพระ
องค์ประทานอาหารให้พอรับประทานสอง
วัน ในวันที่เจ็ดนั้นให้ทุกคนพักอยู่ที่ของ
ตน อย่าให้ใครออกจากที่พักเลย” เพราะ
ฉะนั้นประชาชนจึงได้หยุดพักในวันที่เจ็ด”

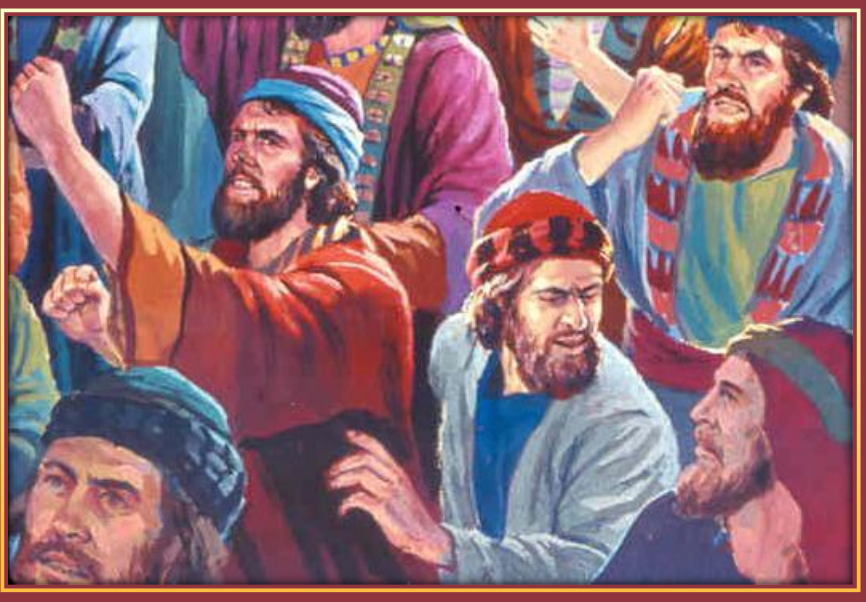
อพย. 16:28-30

ในที่สุดพวกเขาก็ข้ามพรมแดนอียิปต์มาได้ ในที่สุดก็มาถึงเส้นทางสู่คานาอัน
ดินแดนที่เปี่ยมล้นด้วยน้ำนมและน้ำผึ้ง

ตลอดสามวัน ทุกสิ่งดูเหมือนจะสมบูรณ์แบบ แต่เสบียงที่พวกเขามีกำลังจะหมดลง
พวกเขาจะเลี้ยงดูผู้คนสองล้านคนในทะเลทรายได้อย่างไร?

เมื่อเห็นสัญญาณของปัญหาเริ่มแรก ผู้คนก็เริ่มบ่น พวกเขาอยากตายในอียิปต์
มากกว่า! เห็นได้ชัดว่าศรัทธาของพวกเขาจำเป็นต้องเติบโตและเข้มแข็งขึ้น ดังนั้น
พระเจ้าจึงประทานน้ำและอาหารให้พวกเขา ปกป้องพวกเขาจากศัตรู และช่วยให้
พวกเขารวมตัวกัน

น้ำสะอาด (อพยพ 15:22-27)

อาหารจากสวรรค์ (อพยพ 16:1-36)

ศิลาที่โฮเรบ (อพยพ 17:1-7)

มือที่ถูกยกขึ้น (Exodus 17:8-16)

พระเจ้าทรงเป็นผู้นำพา (อพยพ 18:1-27)

อาหารและน้ำแห่งชีวิต: พระเยซู

“ประสบการณ์อันหลากหลายของชาวฮีบรูเปรียบเสมือนโรงเรียน
แห่งการเตรียมความพร้อมสำหรับการเข้าไปสู่บ้านที่พระองค์ทรง
สัญญาไว้ในคานาอัน พระเจ้าปรารถนาให้ประชากรของ
พระองค์ในยุคนี้ทบทวนด้วยใจถ่อมและจิตวิญญาณที่พร้อมจะ
รับการสั่งสอน เกี่ยวกับความยากลำบากที่ชาวอิสราเอลโบราณ
ต้องเผชิญ เพื่อพวกเขาจะได้เรียนรู้ในการเตรียมตัวสำหรับคานา
อันแห่งสวรรค์”

น้ำสะอาด

“เมื่อมาถึงตำบลมาราห์ พวกเขาก็ต็มน้ำที่ตำบลมาราห์นั้นไม่ได้ เพราะน้ำขม เพราะฉะนั้นจึงตั้งชื่อว่ามาราห์” อพย. 15:23

หากพระเจ้าสถิตกับเรา สิ่งเลวร้ายจะเกิดขึ้นกับเราได้อย่างไร? นีดูเหมือนจะเป็นปรัชญาของชาวอิสราเอลหลังจากข้ามทะเลแดง

เมื่อพบว่าน้ำไม่ปลอดภัยสำหรับดื่ม พวกเขาจึงบ่นว่า “เราจะดื่มอะไรดี” (อพยพ 15:24) พระเจ้าสามารถชำระน้ำให้สะอาดก่อนที่จะพวกเขามาถึงก็สามารถทำได้ แต่พระองค์ทรงรอจังหวะที่เหมาะสม

พระองค์ยังทรงขอให้โมเสสช่วยทำปาฏิหาริย์ โดยขอให้เขาตัดต้นไม้เพื่อให้น้ำใสสะอาด (อพยพ 15:25)

พระเจ้าทรงต้องการให้เราได้รับรู้ถึงการประทับอยู่ของพระองค์ รอคอยพระบัญชาของพระองค์ และร่วมมือกับพระองค์

หากชาวอิสราเอลปฏิบัติตามข้อกำหนดของพระเจ้า เชื่อฟังกฎหมายที่พระเจ้าประทานให้ พวกเขาจะมั่นใจได้ว่าจะได้รับการปกป้องจากความชั่วร้ายทั้งปวง (อพยพ 15:26)

อาหารจากสวรรค์

“เมื่อชนชาติอิสราเอลเห็นจึงพูดกันว่า “นี่อะไรหนอ?” เพราะพวกเขาไม่ทราบว่าเป็นสิ่งใด โมเสสจึงบอกพวกเขาว่า “นี่แหละ เป็นอาหารที่
พระยาห์เวห์ประทานให้พวกท่านรับประทาน” อพย. 16:15

ความปรารถนาที่จะกินเนื้อสัตว์ทำให้อิสราเอลบ่นต่อ
โมเสสและอาโรน (อพยพ 16:2-3) แต่ที่จริงแล้วการบ่น
ของพวกเขานั้นเป็นการบ่นต่อพระเจ้าเอง (อพยพ 16:8)
ปัญหาของพวกเขาคืออะไร?

พวกเขาหลงลืมอดีต

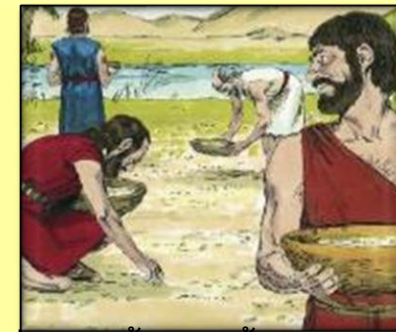
พวกเขามองแต่เพียงแค่ความยากลำบากในปัจจุบัน
เท่านั้น

พวกเขาสูญเสียการระลึกถึงคำสัญญาในอนาคต

อาหารจากสวรรค์นี้ เป็นสิ่งอัศจรรย์อย่างยิ่ง:

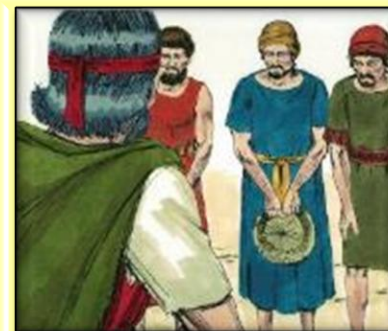
เมื่อดวงอาทิตย์ขึ้นสูง
อาหารนี้จะละลายไป
(อพย. 16:21)

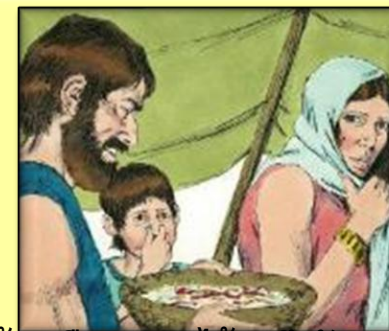
สิ่งเหล่านี้จะเกิดขึ้นเหมือนกัน
เป็นเวลา 5 วัน
(อพย. 16:16)

วันที่ 6 อาหารนี้จะตกลงมา
เป็น 2 เท่า
(อพย. 16:22)

วันเสาร์จะไม่มีอาหารตก
ลงมา
(อพย. 16:26)

ถ้าเหลืออาหารไว้จนถึงวันรุ่งขึ้น
จะเน่าเสียและมีหนอน
(อพย. 16:20)

แต่สำหรับวันศุกร์ถึงวันเสาร์
อาหารจะไม่เน่าเสีย
(อพย. 16:23-24)

หลังจากประทานนกกระทำให้
พวกเขากิน พระเจ้าก็ประทาน
ขนมปังให้พวกเขาเพียงพอ
สำหรับเลี้ยงพวกเขาทุกวัน...
เป็นเวลา 40 ปี! (อพยพ 16:35)

ศิลาที่โฮเรบ

“นี่แน่ะ เราจะยืนอยู่ต่อหน้าเจ้าที่นั่น บนศิลาที่ภูเขาโฮเรบ จงตีศิลานั้น แล้วน้ำจะไหลออกมาให้ประชาชนดื่ม” โมเสสก็ทำดั่งนั้นต่อหน้าต่อตาพวกผู้ใหญ่ของอิสราเอล” อพย. 17:6

พระเจ้าทรงอยู่ท่ามกลางพวกเราหรือไม่?” (อพยพ 17:7) พระเจ้าทรงส่งอาหารจากสวรรค์ให้พวกเขาทุกวันไม่ใช่หรือ? พวกเขามองไม่เห็นในเมฆหรือ?

ความไม่เชื่อที่ชาวอิสราเอลแสดงออกมานั้นน่าประหลาดใจ แต่เปาโลเตือนเราว่าอย่าตกอยู่ในความไม่เชื่อแบบเดียวกัน (ฮีบรู 3:12)

แม้พวกเขาจะไม่เชื่อ แต่พระเยซูเองทรงฝ่าหินและประทานน้ำให้พวกเขาตลอดการเดินทาง พระองค์คือ “ศิลาฝ่ายวิญญาณที่ติดตามพวกเขาไป” (1 โครินธ์ 10:4)

สำหรับพวกเขา ซึ่งเช่นเดียวกับเรา พระคริสต์ทรงเป็นแหล่งกำเนิดแห่งชีวิตและผู้ประทานชีวิตนิรันดร์

การยกมือขึ้น

“เวลานั้น คนอามาเลซยกมารบกับคนอิสราเอลที่เรฟีดิม” อพย. 17:8

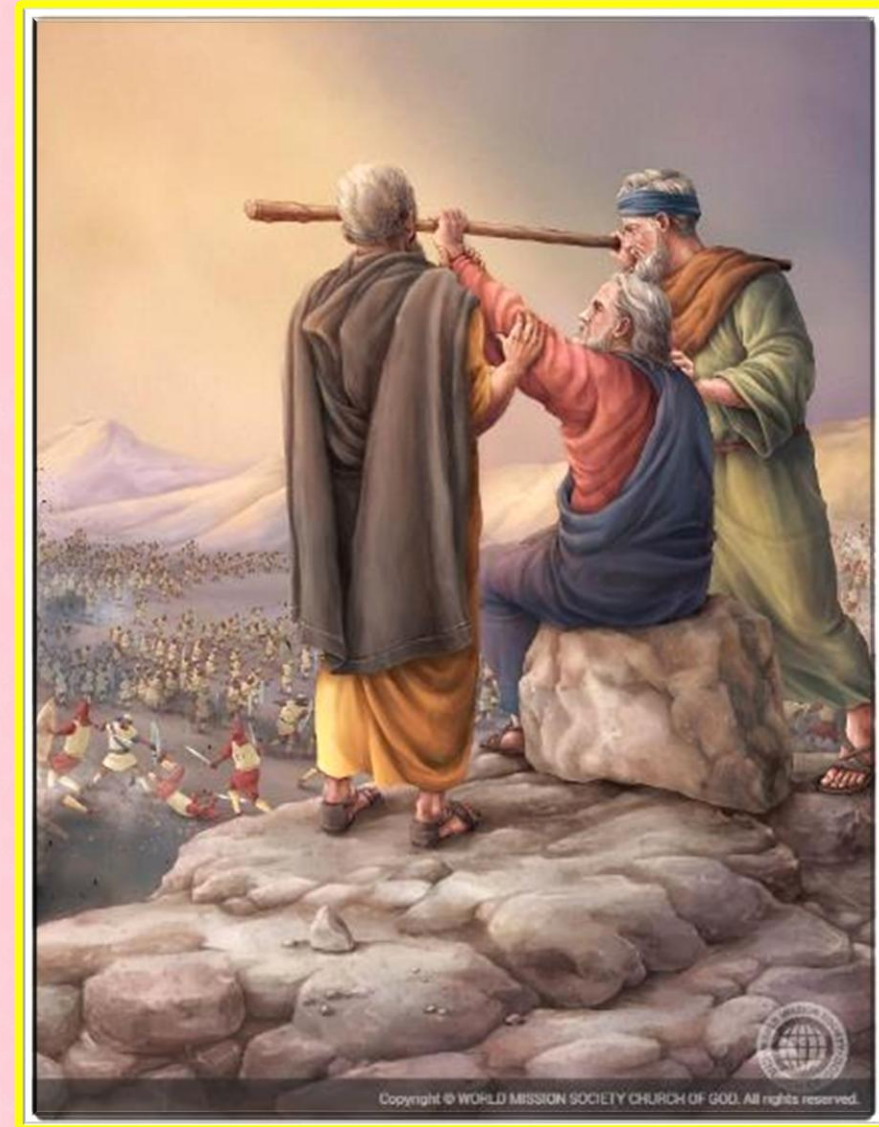
ขณะที่พวกเขาเดินทางผ่านทะเลทราย ชาวอามาเลซได้โจมตีอิสราเอล และโมเสสขอให้โยชูวาปกป้องพวกเขา ขณะที่เขา อาโรน และเฮอร์ ขึ้นไปบนภูเขาพร้อมกับ “ไม้เท้าของพระเจ้า” (อพยพ 17:8-10)

ทำไมชาวอามาเลซถึงโจมตี?

พวกเขาได้ยื่นสิ่งที่พระเจ้าทรงกระทำในอียิปต์ แต่ต่างจากชาวคานาอันคนอื่นๆ พวกเขาไม่กลัว พวกเขาเยาะเย้ยพระเจ้าและท้าทายพระองค์ด้วยการโจมตีประชากรของพระองค์ เพียงเพื่อพิสูจน์ว่าพวกเขาแข็งแกร่งกว่าพระองค์ (อพยพ 17:16)

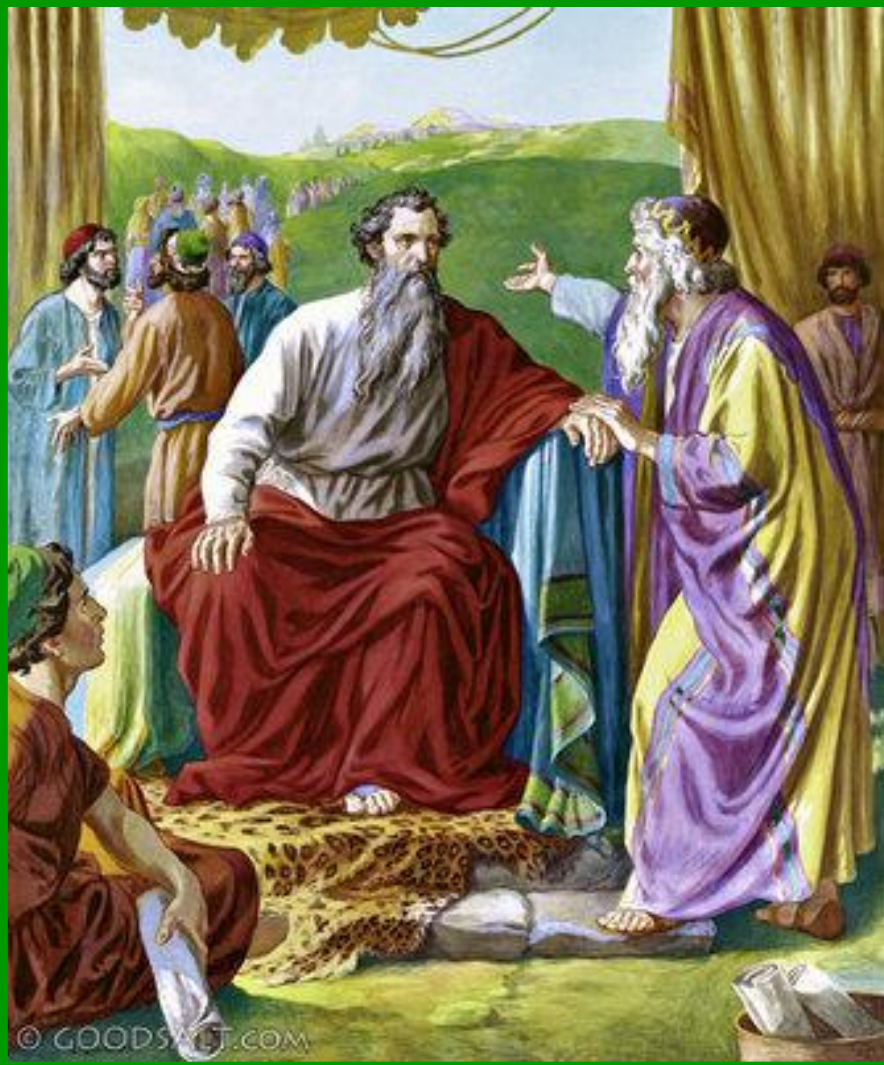
ตราบใดที่โมเสสยกไม้เท้าของพระเจ้าขึ้น อิสราเอลก็ชนะ แต่เมื่อแขนของเขาอ่อนล้า อิสราเอลก็พ่ายแพ้ (อพยพ 17:11)

ถึงเวลาแล้วที่ผู้นำคนอื่นๆ จะต้องแบกภาระในการกระทำ อาโรนและเฮอร์สนับสนุนโมเสสและช่วยให้เขาทำให้พระราชกิจของพระเจ้าสำเร็จจุลวง จึงสามารถเอาชนะศัตรูได้ (อพยพ 17:12)

พระเจ้าผู้ให้คำแนะนำ

“ยิ่งกว่านั้น จากประชาชนทั้งหมด ท่านจงมองหาคนที่มีความสามารถ ที่ยำเกรงพระเจ้า ที่ไว้วางใจได้ และที่เกลียดสินบน จงแต่งตั้งคนอย่างนี้ไว้เหนือพวกเขา เป็นผู้ปกครองคนพันคนบ้าง ร้อยคนบ้าง ห้าสิบคนบ้าง สิบคนบ้าง” อพย. 18:21

เมื่อเห็นหมายสำคัญที่พระเจ้าทรงประกาศให้แก่โมเสส เยโรฟร้อมด้วยสิปโปราห์และบุตรชายของเขาจึงไปพบโมเสสที่ไฮเรบ (อพยพ 3:12; 18:1-5)

ถึงแม้เยโรจะไม่ใช่ชาวอิสราเอล แต่เขาก็เคารพบูชาพระเจ้า ดังนั้น หลังจากได้รับรายงานจากโมเสสเกี่ยวกับเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นในอียิปต์แล้ว ท่านก็สรรเสริญพระเจ้าและถวายเครื่องบูชาแด่โมเสส (อพยพ 18:8-12)

วันรุ่งขึ้น หลังจากเห็นโมเสสพิพากษาประชากรทั้งหมดเพียงลำพัง ท่านก็ให้คำแนะนำอันชาญฉลาดแก่โมเสส นั่นคือ แบ่งหน้าที่ความรับผิดชอบให้แก่กันและกัน (อพยพ 18:17-23)

โมเสสยอมรับพระวณะของพระเจ้าอย่างถ่อมตนในคำแนะนำนี้ ดังนั้น ท่านจึงเชื่อฟังคำแนะนำของพ่อตาและเลือกคนที่สามารถรับผิดชอบได้

ผู้คนเหล่านั้นจะต้องมีลักษณะนี้ (อพย. 18:21):

เคารพเชื่อฟังพระเจ้า

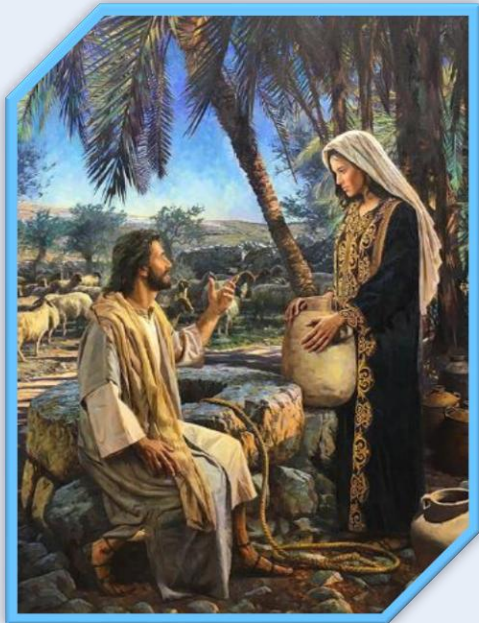
สามารถไว้วางใจได้

เกลียดสินบน

อาหารและน้ำแห่งชีวิต

“เราเป็นอาหารดำรงชีวิตซึ่งลงมาจากสวรรค์ ถ้าใครกินอาหารนี้ คนนั้นจะมีชีวิตนิรันดร์ และอาหารที่เราจะให้เพื่อชีวิตของโลกนั้นก็ คือเลือดเนื้อของเรา” ยน. 6:51

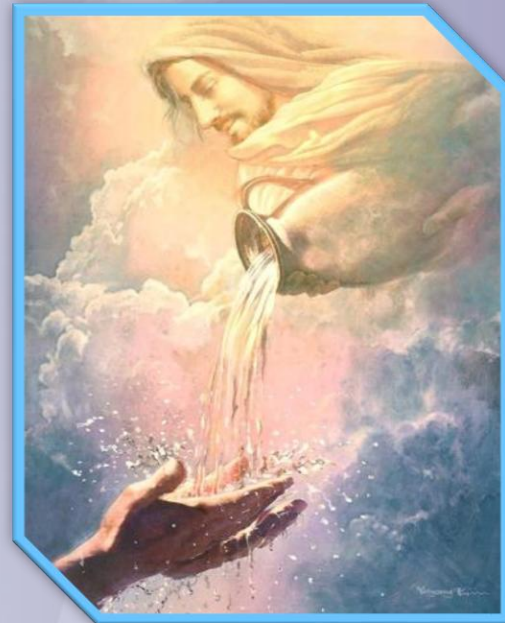
เปาโลบอกเราว่าเรื่องราวการอพยพถูกเขียนขึ้นเพื่อสั่งสอนเรา กล่าวคือ เรื่องราวเหล่านี้นำมาประยุกต์ใช้ในชีวิตฝ่ายวิญญาณของเรา (1 โครินธ์ 10:1-11)

เรื่องราวเหล่านี้เตือนเราให้ระวังความโลภ การบูชารูปเคารพ การผิดประเวณี การล่อลวงพระเจ้า และการนินทา

ยิ่งไปกว่านั้น พระเยซูทรงนำเรื่องราวเกี่ยวกับน้ำจากศิลาและอาหารจากสวรรค์มาใช้กับพระองค์เองโดยเฉพาะ

พระองค์คือผู้ประทานน้ำแห่งชีวิต ซึ่งเป็นสัญลักษณ์ของพระวิญญาณบริสุทธิ์ (ยอห์น 4:14; 7:37-39) พระองค์เป็นผู้เดียวเท่านั้นที่สามารถสนองความกระหายภายในของเราเพื่อสันติสุข ความยินดี และความสุข

พระเยซูตรัสว่าพระองค์คืออาหารแท้ที่ลงมาจากสวรรค์ อาหารนั้นคือเนื้อของพระองค์เอง (ยอห์น 6:51) มันคือพระกายของพระองค์ ซึ่งถูกแตกหักบนไม้กางเขน เพื่อนำความรอดมาสู่ทุกคนที่ “กิน” มัน นั่นคือการยอมรับพระองค์เป็นพระผู้ช่วยให้รอดและมีความสัมพันธ์กับพระองค์ทุกวัน มีเพียงพระคริสต์เท่านั้นที่สามารถสนองความกระหายและความหิวทางวิญญาณของเราได้

“พระผู้ไถ่ของโลกทรงทราบถึงความจำเป็นของทุกจิตวิญญาณ เมื่อเราถูกกดขี่และอ่อนล้า พระองค์ทรงทราบ และพระองค์คือผู้ที่ประทานความสดชื่นฝ่ายวิญญาณ จงทูลขอจาก พระองค์ จงเฝ้าอธิษฐาน แล้วคำอธิษฐานนั้นจะมาถึง พระเยซูทรงเป็นอาหารแห่งชีวิต ที่ต้อง รับประทานทุกวัน พระองค์ทรงเป็นน้ำแห่งชีวิตแก่จิตวิญญาณที่แห้งผากและอ่อนล้า และทุกคนสามารถมีส่วนในพระคุณของพระองค์ได้

บ่อเก็บน้ำของโลกมักจะว่างเปล่า แอ่งน้ำของโลกจะเหือดแห้ง แต่ในพระคริสต์ทรงเป็นบ่อน้ำพุอันมีชีวิต ซึ่งเราสามารถตักน้ำจากบ่อนั้นได้อย่างต่อเนื่อง ไม่ว่าเราจะตักน้ำและให้แก่ผู้อื่นมากเพียงใด ความอุดมสมบูรณ์จะยังคงอยู่ ไม่มีอันตรายใด ๆ จากการที่น้ำนั้นหมดลง เพราะพระคริสต์ทรงเป็นตาน้ำแห่งความจริงที่ไม่มีวันหมดสิ้น”

EGW (The Signs of the Times, April 22, 1897)